

دییوسی مرگی

جانان می لارو مسافر شو
دییوسی مرگی پری راغلو مربه شینه

Ketabton.com

ترتیب کوونگی: ثناوالله توحیدیار

➤ زما په اړه

په اړه مي:

زه ثنا والله توحيد يار له وړوكتوبه مي د شعر او ليكوالي سره مينه درلوده او هڅه كوم خپل احساسات او تجربې له خلكو سره شريك كړم دژوند په ډيرو سختو ډگرو

كي پاتي راغلي يم خو بيا مي هم ماتي نه دي خوړلي او هميشه مي خپله مبارزه جاري ساتلي ځكه شاعر وايي

چي غوتي پسي وهي په لاس به درشي

چاويل چي په درياب كي گوهر نشته

دژوند دډيرو سختو حالاتو سره هميشه په مبارزه كي يم ځكه انسان بايد هيڅ وخت هم خپل همت له لاسه ورنكړي او په دي لاره كي هيڅ خنډ هم ونه مني

شخصي ځانگړتياوي

زه تل هڅه كوم خپل مهارتونه نور هم پراخ كړم او خلكو ته مثبتې انرژي ورکړم.

اړيکه

[sanaullahfarhad07@gmail.com] ايميل

واتس اپ: ۹۸۹۳۹۲۶۳۸۴۳۷ [تيليگرام

] ۹۸۹۳۹۲۶۳۸۴۳۷

نور معلومات

په دی کتاب کی می درته دغم خپلو مینانو دزړه اواز په ټپو
لنډیو اوبیتونو کی راتول کړی دی انشا الله تعالی ددی او
ددی کتاب راتلونکی برخه به هم دوخت په تیریدو درته اماده
کړو

که څوک غواړی چی لیکنی شعرونه او معلومات یی
ډاډلیکشن یا هم دکتاب په بڼه ورته جوړ او خپور کړو نو
زموږ سره په تماس کی سی

ستاسو د همکاريو په هیله

دبیوسی دوران به تیرشی 🥲

هیربه می نشی خپل نیمگری ارمانونه 🥲 😞 🥲

نه می دیدن شی نه می صبر 😞

په غم لړلی یارانی ستړی دی کړمه 🥲 ❤️💧

چی می بیغوره یار خبریږی ❤️💧

په ما به جوړ وی توروخاورو امبارونه 😞

په نیمه شپه روژه بهانه کړی 😞

په شونډو لاس کیږدی چی نه یی درکومه 😞

په تادی هیڅ نه کیږی یاره 🥲 □

تادی رب واخلي چی خبره خلاصه شینه 🥲 ❤️💧

تیر به شی وختونه یادونه به دی پاتی شی 😞 🥲

جوړ به شی زخمونه خو داغونه به دی پاتی شی 🥲 ❤️💧

خپل نصیب می په مثال دتوری شپې دی ☹️

توره شپه چی صبا کیږی زه به نه یم ☹️

دزړه پرسر می ازغی مات شو 💔

نه یی راکښای سم نه یی درد زغملی سمه ☹️ ☹️

ما په نصیب موندلی یاره ☹️

دکلی خلک دی رانه ولی بیلوینه ☹️

اخیر به توره شپه صبا شی ☹️

یاربه رانشی ما به مړ له غمه کرینه ☹️ ☹️ ☹️

دروژه ماتی وخت کی راغلی

زه روژه ماته کړم که تاته وگورمه

ملنگه دوی گټې دی وکړی

یو دی خیرتول کړو بل دی وکړو دیدنونه

ددروازی ملنگ ته وایه

جام سره مه نیسه دپیغلو مړوندونه

دا دروازی ملنگه پاسه

اوس به دی سپینی جامی سری په وینو کمه

دا خوب نه پاسه خوانی مرگه

خولگی مے واخله زه په غلا راغلی یمه

غریبی څه لوبی دی وکړی

زه دی یارانو له سیالی ویستلی یمه

لالیه تانه ګیله نه کړم

زما ګیله به له غریبی ورځی وینه

مسافری دی نوره بس که

تورو کمسیو کی می سپین ولګیدونه

دومره یوازی یم لالیه

که مرکیدم سترگی به څوک راپتوینه

سترگی په تلوکی راستنی کړه

دبیا راتلو دلاسا راکړه کنی مرمه

ماسره غم په نیمه واخله

مه په راستی درته جانان وایلی دی نه

محبت که دښایست محتاجه نه وے

زلیخا به په یوسف مینه نه وه

په روژه ماتی یار میلمه شو

کجوری نشته اوس به شونډی ورکومه

شونډی یی راکړی ماناری کړی چی روژه می لاره

هغی ویل چپ شه مړه هسی هم شکی روژه ده

خوله می دخولی دپاسه کښیږده

چپه می پریږده چی گیلی درته کومه

اور دی زما په خوانی بل کرو

بیوفا ما درسره څه بد کړی دینه

بڼه ده چی تالرمه خدایه

زړه ته نږدی خلکو یوازی پرېښودمه

دوکه دی وکړه ځان دی خلاص کړو

زه دی دژوند په لار یوازی پرېښودمه

دزړه ازار می ورپسی شه

ډیر می په نیمه شپه ژړلی دی مینه

انجلی خبره یی که نه یی

فرهاد ملگری لتوی په سفر ځینه

که دوطن زیر مازدیگر می نصیب نشو
دایردیس تور مابنামونه خومی خپل دی

مینه می کوله خو بیلتون ته می هیڅ پام نه وو
ماپکی ټول عمر دخوانی هسی برباد کړلو

داسی دی مات کړمه جانانه
واپس چی ځان راتولوم قیامت به وینه

چاچی په خپله په ځان کړی
نه دی گيله کړی نه دی اوښکی تویوینه

دبیوسی باران ورپزی توحیدیاره
دامیدونو چتری ستنی ماتوینه

مسافری ته خفه نه یم

په دروازه کی ستا سلگی رایادی شینه

غیرتی یوه بڼه دی بڼه ده

دبیغیرتو که لښکروی ورک دی شینه

زما دزړه نه خدای خبر دی

جانان زما په حال خبرکړه چی رازینه

ته په پیسو مین یی یاره

وطن ته راشه زه په تا مینه یمه

ماله د ډنډ نه خټه راوړه توحیدیاره

داوسنی زمانی یار تری جوړومه

له پټو زړونو خبرداره

پروردگار ه ليوڼی ورپسی شومه

گیله دخپل سړی نه کپړې

ته زما څه یی چی گیلی درنه کومه

مازديگر کور ماښام په لاری

خدایه دلاری مل می راولی چی ځمه

عالمه اخواشی لارراکړی

زه می فرهاد لالی ته غاړه ورکومه

چی لمر ډوبیږی تیاره کیږی

زه چی تانه وینه تیاره راباندی شینه

ما په نصیب موندلیه یاره

د خلکو خولی دی رانه ولي بیلوینه 🥺💔

ستا دیدن پسی مي دوه سترگی څلور سوی 🥺

ته راځی که زه د تل لپاره لار شم

بی وسی توره وی که سپینه

جنان می زی زه په بلی ولاړه یمه

په نصیبه می پراته وه

چیرته زما نازک بدن چیرته غمونه

لارم دخپل وطنه لارم

بیوفا یار راباندی ډیر کبر کوینه

داوربل تکی می سپین کیری

تاپه پردی وطن کی څه لیدلی دینه

یاره دزړه نه راته گران یی

راشه قسم په پیر بابا درته کومه

ستا خو پروانسته لالیه

ستا خاموشی می دزړه وینه وچوینه

چی ماخوستن شی زړه می تنگ شی

برستن کفن شی اندامونه می سیزینه

دیار بڼکنځل دگل ویشتل دی

بد یی خندل دی چی دبل سره کوینه

لکه کابل دافغان حق وی

داسی می حق دی دجانان دزلفو سرونه

په خوله به سل حله تا هیر کړم

دابیغیرته زرگی تل تا یادوینه

که ورکوی ورته می ورکړی

سپینی پکړی راپسی خی خونړی شومه

شونډو می وچ پتری نیولی

ستا دبیخونده یاری تاو پری تاوومه

په پلار می بله جرگه اوکړه

که دریی نکړم په زومبی چربانگ به خونه

کوزدن پرشوی واده پري مه شی

په کور زړه شی گورته یوسی ارمانونه ب

دمرگ اوژوند څه پته لگي

نن می په دواړه مخه ښکل کړه درنه ځمه

صباښه بیا بازارته لاړشی

ښکړي مي تور غوښتل تاشنه راوړی دینه

دبیلتون زور راته معلوم شو

په میړی قدم نږدم یارښه یی وینه

هغه ده لاړه پناه کیږی

پناه یی مه شه دسور شال سره پلوونه

دقوم بڼکلا دقوم رهبره

داستا غیرت ته سلامی ولاړه یمه

زما قیدی جانان ته وایه

په انتظار کی درته تېری ناسته یمه

بی غیرتی می کړی نه وه

دوخت ظالم ته لکه غرولاره یمه

په تادی هیڅ نه کیږی یاره

په مادی وشي زه په تا اباده یمه

بیلټون دی داسی احساسیږی

لکه چی ګوتی دروازی کی ګیری شینه

زما قیدی جانان ته وایه

چی پښتونخوا درباردی بیا وکړل ننگونه

خواته دی یم قدر می نکړی

که درنه لارم بیابه وکړی ارمانونه

که خدای کول وار به می راشی

ناچاره ژونده اوس دی هره یوه منمه

زړه می په داسی چا مین دی

نه یی دیدن شته نه می زړه صبر کوینه

بنځه په هر سړی کونډیږی

سړی هغه دی چی پری خاوره کونډه شپنه

سترگی می ستا لاری ته گوری

اوبنکو می وران کړل دنری زنی خالونه

خاموشی اوبنکی اوپه سترگوکی ایثاری سلگی

جار دزړه درده په هنر هم دی وخورمه

ملا نکاح کی قسم ورکړه

په اوسنو جینکو نشته اعتبارونه

نه به داستا زړه په قرار شی

نه به زما مینه په بل چاماته شینه

دزمانی فالگره مړشی

بی وخته گوری دخوانانو نصیبونه

نور خوی هیڅ ویلی نه دی

داستا پیغوری راکوه په ژړا شومه

لالیه ټینگه غاړه راکړه

دبيلتانه سیلی راځی مونږ بیلوینه

اول دی وو اخیر دی نه وو

په نیمه خواپاری دی زه پښیمانه یمه

دیارانی قیمت دی وایه

که دپلارجان میراث می ځی تیاره یمه

په تور ماښام دی غاړه راکړه

دمرگی هیره شی چی نه دی یادوینه

خبری لنډی لنډی وایه

مورمی میره ده په لالا می مرکوینه

زما اوستا دنصیبونو ستوری نه یوکیږی

ټولی وعدی دی اور پسی کړه ماته زهرراکه

زما په شورکی زیره تنگیږی

خو دبنگرو شور پکی نه حسابومه

راشه زما په خواکی کینه

که خوند یی درکړو صبا بیا راشه مینه

ته لکه یوسف رانه ورک شوی یی

زه لکه یعقوب درپسی روند شومه

زړه مې په داسې چه مټين دى

نه ئې ديدن شته نه مې زړه صبر كوينه

داستا ارمان وو ما پوره كړو

داستا لپاره مې راوړى زيركلونه

دگلو لښته مې گڼلى

دللمى بوټى دازغو دى ډكه كړمه

بى صبره يارته مې نارى كړى

ياردى سفرته روانيړى ملا ترينه

دزړگى زور مې پاتى نه دى

ياره كيسى دى لنډوه ستړى دى كړمه

صبا به ستا ایمان معلوم شی

پلار دی دسر سودا دبل سره کوینه

پیغلو له غره نه گیدی راوړل

په سره غرمه خوانان له خوبه پاڅوینه

باران دی نور هم په شیبو شی

دیار دیدن له به دینجو پر سر حُمه

باران دی نور هم په پنجو شی

که ودریزی جانان خپل کلی ته حُینه

باران دی نور هم په پنجو شی

بنايسته یار می نن پرڅنگ دی رانه حُینه

ماماشومتوب لیدلی نه دی

زه خپل غربت لوبو ته چیرته پریخودمه

دخوانی ژونده مه تیريگه

ماته یوښکلی دیاری ویلی دینه

خاطر دی ډیر راباندی گران دی

دچا دوراندی سترگی نه درارومه

یو لیونتوب بل مینتوب وو

کله به ته کله به زه مرور شومه

ډیری زاری می ورته وکړی

په زړه ظالم جانان یوه نه قبلوینه

د خوانی ونه می زړه شوه

د صبر ونه به می اوس نیسي گلونه

بيلتون ته وايه لاس دی خلاص دی

یار دی جداکړو نور دی سه پرواه لرمه

کله کله د راغلي یار له اړخه

خو راغلي پیغامونه سړي وځوري

مراور یار نه پخلا گیگی

اوس به سپین بزیری په جرگه ورته لیږمه

هغه زما له قصده اوس دچاسره اوسیگی

هغه زما له قصده یاره بل چاته واده شوه

مینه دی کره صبر دی نه وو

اوس دبيلتون دردونه وز غمه زه حُمه

چاپه غم چاپه قرار کی شپه کره تیره

چا د یار په انتظار کی شپه کره تیره

دچاتول بدن از غو سوری سوری کر

چا د گلو په گلزار کی شپه کره تیره

لکه چی بیا دی زړه بایلی دی او بیا میئن پی 😞

چی په سندرو کی گیلی کوی دا چاته کوی 💔

دغه بنېرا به درته وکړم

نصیب دی مه شه په بیغمه زړه خوبونه

کله کله خپل قسمت ته په ژړا شم

کله وخاندم چی خیر دی وخت به تیر شی

دقبر د عذاب قیصی دی ستړی کړو ملا

دژوند دبد امنی په دی عذاب خبره وکړه

دجدایی اول مابنام وو

اذان شروع زه سلگو نیولی ومه

پیشمنی می دا یار په شونډو وکو 🤔💔

که می سل کال روجه وی پروا نشته 🤔💔

په تور لحد کی به ناری کړم 😞

ویده به ویخ کړم ویخ به خوب ته نپریدمه 🤔💔

ورکه دکور کلی یاری شه

دزنی سرمی دیوال کندي کندي کنه

زما دزړه زور یی اوبه کړو

دزورورو په نصیب ورسیدمه

دنیابه ستا له سره جار کړم

ستا یو دیدن په درست جهان نه ورکومه

زه به تری ولی نه زاریږم

جانان چی ټول کلی پریږدی ماله راحینه

په زړه کی ډیر راباندی گران یی

ناخبر یاره تاته نه وایم حالونه

جانان می خُی زه ورته گورم

وس می دخدای په چارو نه رسی مینه

توپک سینگار دزوانی نه دی

دپښتنو سره قلم مزه کوبینه

یا داشناکوخی ملنگ وای

یازور ملا وای چی می لوستی کتابونه

وار به دی تیر شی لونگینه

مدام به نه وی دسینی پرسر تالونه

که زه خبر وای چی تابیایی

مابه تصویر درنه دشپی ویستلی وونه

څه لیوني وختونه تیر شول

څوک رانه هیر شول دچا زه هیرشوی یمه

سنگه ناڅاپه رانه لاری

داسي ناڅاپه دی خدای راوله مینه

مازدیگری دی بنیری مه کړه

ته به دناز بنیری کوی رښتیابه شینه

ته به ولاری بل به یار کړم

داستاله قصده به یی ټول نازونه وړمه

په دوعاگانو به دی وژنم

زما په خوله تاته بنیری کله راځینه

چیری دی سترگی کری بدلی

چیری دی وکرلو دصبر تعویذونه

لالی دی خپله خوبنه وکړی

په تلو یی نه یم دبی ننکو کار کوینه

که تری بیلیرم نو ورکیرم

ژوند ته می داسی څوک راغلی دی مینه

مخی له مه راځه شرمیرم

پټه خبریرم چی ماتاله درکوینه

زه خوشخبری درکوم یاره

پلار می رضاشو مور می تاته درکوینه

غم دی زما شو ته دېل شوی

شیرینه یاره زه دچا ورسیدمه

لالی دی توری کوډی وکړي

کنی په خپله رضا خوله نه ورکومه

وه په تپه مینه یاره

دزړه خبری په تپو کی درلیرمه

ته راته سر په زنگون کړېده

زه به قیصی دسوی زړه درته کومه

نه می دیدن شته نه می صبر

په غم لړلی زندگی ستړی دی کړمه

□ زما د ويخو شپو احساس به درته هله اوشي 😞

☠️ ☠️ ☠️ کله چی ته په چا مين شی او پوښتنه دی

ونکړی ☠️ □

لږکوټي کم شه ده یار غمه..

اباسين هم په څه موده کمي کوينه 😞 😞

☠️ په جنازه کی می شریک شه 😞

🤔 چی دلحد مړی پیغور نه راکوينه ☠️

چی نصیب می په دنیا ورسره نه وو.

🕊️ ربه ولی دی مین په داسی مخ گرم. ☠️

خدای دی زما کړه خوږه یار

چی دی په څنگ کی لکه حوره ناسته یمه 😞

مینه دزیره په سترگو کیږی

مخامخ سترگی پیغلی ژر ژر بدلوینه

په مادی مرگ راپوری نه دی

سترگی دی واړوه ستی ستی دی کرمه

په زړه می څه بلا تیریزی

عالم ته روغه په خداولاره یمه

په یارانی پښیمان ته وایه

زه دی دسر صدقی اوس هم ورکومه

نه څوک وو نه می پکار سو

دونی پانه وم گړنگ ته پریوتمه

دلته هره پیغله څانگه ده دگلو

دلته هرزلمی لونگ دی محترمه

اسمانه لارراکړه درخيژم

ځمکي پرسرمي يارراکړي جوابونه

په اینه کی په ژړا شوم

بدرنگه نه وم په نیستی یی پریښودمه

جانانه راشه که دیدن کړی

وروستی طبی راپسی ږدی پناه یی کړمه

دزلیخا خوبونه ستاوو

لکه یوسف دی بی گناه تهمتی کړمه

تابه دمینی رنگ کی رنگ کرم.

لکه لونگ به دی په غاړه گرزومه

نه می داغ شته په زرگی نه په لمنه

بدنام داسی یم چی مه کوه پوښتنه

مجبوري وه ما به ځان کړو ملامته

تابه نه منله خپله تپروتنه

نه می خدای اونه مخلوق پکی رازی که...

ژوند عبث لکه دیمی محفل تیر شو.

یوه می دا خبره واوره

چی نر سړي به د دله د لاسه مړینه

دچا په سترگو پسی ړوند په سترگو

دچا دیدار پسی می زړه خوريزي

تر نیمې شپې پوری رانغلی

په مادی سپی په مازدیگر تړلی دینه

خلگو هندیانی په نکاح کړی

زما کافر لالی په خوب کی نه راحینه

خبری لنډی لنډی وایه

دلاری سردی څوک به حی څوک به راحینه

جانان نادان دی غاړه غواړی

په دی روژه کی غاړی چا ورکړی دینه

🥲: ته یو ماښام رانه خفه تللی وې 🥲

🥲 اوس هر ماښام راباندې تبه راځي 🥲

خبری لنډی لنډی وایه

دلاری سردی خلک نور گمان کوینه

وعدده دی وکړه بیارانغلی

بیگاه می ټوله شپه نوکان خوړلی دینه

دالزامونو ډکه یاره

تا پسی بدی گنګوسی دی غلی یمه

دنگه دی ونه دنگه غاړه

جانانه دواړه دی زما دخوښی دینه

ما په تهمت گټلی یاره

تهمت زما شو ته دېل شولی مینه

زما په تهمت گټلی یارو

تهمت یی زما شو یار دنورو خلکو شونه

زما په تهمت گټلی یاره

داستا تهمت سره به څنگه ژوند کومه

زما په تهمت گټلی یاره

داستا تهمت می دمرگی په سیلاب وړینه

زما په تهمت گټلی یاره

تهمت زما شو خوله وېل ته ورکوبینه

داانتظار داشوگیری چیرته

زه مرکیدمه ته راتلی چیرته

کلی دکلی غوندی نه دی کنه

هغه یاران هغه حجری چیرته

سترگی به خوک راپتوی دزکندن په وخت کی

تاپسی وکرمه ناری چیرته

تاپسی یاره نور بیحده زوریدلی یمه

یو خبر راکړه چی راخی که نه راخی چیرته

ته دبل شوی غم دی زما شو یاره

داستا دغم پیټی پیټی زه وړمه اوته یی چیرته

خالی به پاتی شی وطنه

خوانان روان دی درنه کدی باروینه

مخ دی کابل خال پیښوردی

زنه دی کوټه کندهار رایادوینه

په وعده کلک درته ولاړیم

موسم خونه یم چی رنگونه بدلومه

ناز به دی وړم نازدی چلیزی

دزورورو اوبه تل په لوړه حینه

جانانه چیرته رانه لاری

داستا لپاره د لوگر لاری خارمه

په کیسو پسی دی بل رکم خفه

ورک لالیه نن می بل رکم یادیږی

په یو ذهنی عذاب دی واپولم

زما لتانه داسی طمعه نه وه

دی حالاتو می خرابه حافظه کړه

فرض لمانځه ته هم تړم دجنازی نیت

توره شپه کی ورته ټول رازونه وایم
بی دلیله په سپوږمي باندی مین یم

چا حوصله راکړه اوچامو حوصله ولیده
ملنګه موږ لیره بی درده زمانه ولیده

کله کله یی اواز پسی خفه شم
کله کله می یادیزی یار بیحده

کیسه زما دمحببت فرهاده

چی شپه لری سنگه به سخر نلری

په موږ څه کوئ د حُسن سوداگره

موږ بدرنگه بی هنره بی دولته

بنگري نیم بنکته کړه نیم پورته

چی په خالي مړوند دې سر ولگومه. 😊

زړه می له ټولی دنیا تور دی

سوال دمرگی راته کوه چی خاوری شمه

په صبر صبر می زړه شین شو

نور می دصبر طاقت نشته وبه مرمه

چی خط می وایه ورته ژاړه

ماچی لیکل ورته می ډیر ژړلی دینه

په دین دومره دمه وشي

لکه رنځور په امسا واخلی قدمونه

دجینکو مکاره خویه

لوگی بهان کړی ژړا یار پسی کوینه

یادی نصیب راسره وشه

یامی په عرش کی پانه زیره شه چی مرشمه

عمر برباد درباندی تیرشو

دا باقی عمر زه په مرگ حسابومه

دپیغلو زړونه پولادی دی

یویار یی مروی بل ته سترگی توروینه

بَنکاري چي خُواني لايَره بوڊا شومه

نرم خوراک سخت راباندی ولگی

اوزه چي هر خومره خواري حان باندی وکړمه

بَنکلي شم خووخت راباندی ولگی

دنصیب جنگ دی څه به کپړی

دلیونی سره می روغه نه راحینه

دماز دیگر زیریه لمره

په روغو وایه درنځورو سلامونه

په ماز دیگر کی مین مه شي

دماز دیگر رنگونه لمر زیرکړی دینه

زما جانانه توحیدیاره

یاخو راشه یابه مړ درپسی شمه

دستنی سوم کی مخ بنکاره کړه

لکه یعقوب پیغمبر وړند درپسی شومه

دقبر خواکی ورته ناست یم

یار مرور دی راته نه وایی حالونه

جانا په هيڅ نه رضا کړي

ددرغجن ملادي ورک شي تعويذونه

پر ميسينجر يي ميسيج راغلو

هرڅه مي هير سول حيران ودرېدمه

که سړي ډير په زړه محکم وي

چي داشنا له غيږي ځي ژړا ورځينه

زما جانان که سم سړي وای

زه به دبل ډولي ته ولي ورختمه

ما وفادار گنلي ياره

دکوڅي ماره په ټکي دي وخورمه

خوک می لیدو پسی ږندیږی

چا می مرگی ته صدقی منلی دینه

داخل می یارته سلام وایه

داورته وایه زړه می تاپسی نور چوپنه

لوگر ته لار شه ورته وایه

دکندهاری لالی دی ږره چوی مینه

لوگر ته لار شه ورته وایه

دکندهاری لالی فریاد راوستی یمه

لوگر ته لار شه ورته وایه

دکندهاریانو جفا چالیدلی دینه

سه می چوند زری زری شو 😭😭

سه می په کم عمر کی ولیدل غمونه 😭😭😭

ته په جومات کښي هم په ځان هم په ایمان یریگی
زه میخانه کښي ځان ساتمه له ایمانه سره

په ژړا ژړا می زړه شو درنه صبر .. 💔

آوس که جوړ راته جنت شی نه دی غواړم ... 😭

صفتونه به زما هم بلا واورې

صبر وکړه چې په خاورو کی خو پټ شم ☹️💔👉

په میلمنی جینی مین شوم 🇵🇰🇵🇰

نه می دا زان کره نه یی خلاص د غم شوم ☹️💔

ارمان به هلته زما در شي

چې می د سخات پیسو ته ونیسی لاسونه

روغ به له روغو سره ناست وی.

په زړه زخمی به چیرته بیل له خلکو وینه.

ماته په سترگو کی خال وایه

ده خولی خبری دی خواگی دی مږ به شمه

سوک زما غوندي خراب نشته ملگري

حساب ده دي چی حساب نشته ملگري

څه په سختو سختو لارو کی دی گیر کړم

څه دمستی ځوانی تاب دي رانه واخیست

څه کم اصله او کم ذاتو ته محتاج شوم

ژونده څرنګه حساب دي رانه واخیست

اوس می په هیچا نه راسیگی

بی غمه یاره خیری خپل زان ته کومه

ده جنت هوری به پریگدم په جنت کی

ده دوزخ نه که آواز ده جانان راغی

🔥❤️ ... وخت چي تيريگي غم ڏيريگي ... 🔥❤️

🔥❤️ ... نه پورا ڪيگي ده بدبختو ارمانونه ... 🔥❤️

هر سه مي ياد وو چي درتلم خو دا مي نه ياديدل

چه په دي لاره خو بيگاه زه مرور تلي ووم

په نصيب كي مي بيخي خوشالي نشته 🥺❤️

كله كله په خپل زان باندې خفه شم 🥺❤️

مينه هغو سره كوه چه سي احساس خو لري

زرگيه هر انسان په مينه باندې سه پوهيگي

نصيبه ډير درنه خفه يم

كله مي ځان كړي كله غواړمه خيرونه

مسافر ټول وطن ته راغلو

يايار خفه دي يا له قصده نه راځينه

مسافر مه وژنه خاونده

په زکندن کی دوطن ارمان کوینه

په نیمه شپه کی می سلگی دی

جانانه ستا له غمه نه راځی خوبونه

دبیوسی ناری می وکړی

پری پردی وو خپلو ږغ کله کوونه

سترگی دی مری راواړولی

لکه خزان دی یاره پانی پانی کړمه

په خوله تپه غزل مصرې شه

ژوند دې د مېنې او مـزې شه

لږ مې زړگې ته رانيـزدي شه

رباب وهي گـوتې دې پرې شه

د بام په سـر درته يواځې ناسته یمه

ده تشی خولی مئین دی نه یم

په سخته ورز به درنه زان قربانه ومه

ارمان به وکی وخت تیر وی

خلک به ډیر وی سوک به لاس نه درکوبینه

ده دعا چل دی رانه هیر کړو

مئین دی ډیر شه چی خیری درته کوبینه

زما نصیب کی جانان نشته

خلقه زما په نصیب مه ټړی شرتونه

خراغ راواخله رڼا وکړه

صبا به وایه چی ماخوب لیدلی وونه

په کبرجن لالی مین یم

اوس چی گیلی راته کوی خندار اځینه

دسر له سترگو می پناه یی

دزړه په سترگو به دی تل دیدن کومه

په مادی کړی څه بلاده

دقدم خاوری دی په جیب کی گرزومه

خلک مجبور شی وطن پریردی

زه داشنا دلاسه بل وطنه ته ځمه

دنیمی شپی بیداره اوسه

ددروازی زنجیر به ورو ورو صرنگومه

په زړه دی غبرگ لاسونه کړده

زه می دخپلی کوزدی زیری درکومه

مینه دی کره په سترگو ږوند شی

بیلتون دی نه لیدو چی غرونه ږنگوینه

د بیلتانه مابنام می وژني

له ژونده تللي خلک ولي نه راحینه

تللي لالیه یو خل راشه

دا ستا را پاتي تصویر نیمه وخورمه

دمحبت باران دی وشي 🙌

چی له دی توروږونو یوسی نفرتونه

ځوانی می لاره راشه زرکړه 😞

زلیخانه یمه چی بیابه پیغله شمه 😞

بارانه لس ورازی واریگه ❤️❤️

نه می غنم شته او نه دا یار دیدان ته زمه ❤️❤️

باران ورپړي کوټه خاڅی 🌹

زه کټ په اوږه گرز او م تایادوم 🌹

خدایه دښکلو باران اوکړی

چی عاشقانو له تری او ترم ډمونه

نصیبہ ڈیر درنہ خفہ یم

زہ دی پہ سمہ لگووم لگی پہ غرونو

جانانہ راشہ راپخلاشہ

نور می دزیرہ ستی کزی درپسی دینہ کہ

راخی نو یارہ راشہ

دتوحیدیار زرگی دی خاوری ایری کرونہ

جانانہ لارشہ خدای دی مل شہ

داستا پہ یاد کی بہ نورہم تیرکرم کلونہ

توحیدہ ورک چی رانہ نشی

دا د بیغورہ یاری درد می ژروینہ

باري دی نه کوم شرمیزم

دلری لری تماشه به دی کوومه

بیلتانه وسوم غم ایره کرم

خوبنه دباد ده چی په کوم طرف می ورینه

زما څلور څانگي جانانه

دهري څانگي دي جولي جولي گلونه

پيغلتوب نيمه پادشاهي ده

ورک ناويتوب شه چي دوه نيمي ورځي وينه

په نوم يي زه بدنامه گرځم

جانان چي بله خوبنه وي دله به وينه

هندوان دمرگ نه پس سيزل کړي

زه مسلمان لالي په ژوند سيزلي يم

دجداي عمر دي ډير شو

نور مي نو چاپ کړله داستا ټوله عکسونه

ترتیب کوونکی : ثناوالله توحیدیار

راتوولوونکی : ثناوالله توحیدیار

زموږ دواتساپ شمیره :+989392638437

989392638437 زموږ ټلیگرام:+

ایمیل ادرس :

sanaullahfarhad07@gmail.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library